

К.По₂ 4/2017

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
24. СЕПТЕМБРА 2019. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите молим вас. Ово смо мало чекали да сведоци пристигну, јер смо добили информацију да су ту близу а због временских прилика мало су каснили.

Председник већа отвара главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, под службеним бројем К.По₂ 4/17 против оптуженог Лукић Гојка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву, из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО 1/2015 од 10.05.2018. године.

У предмету поступа веће у неизмењеном саставу.

Председник већа констатује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине у Београду Миољуб Виторовић.

Приступила је и пуномоћник оштећених, адвокат Марина Кљаић.

Оптужени Гојко Лукић? Присутан оптужени Гојко Лукић. Да ли је ту бранилац адвокат Жељко Санковић? И бранилац оптуженог адвокат Жељко Санковић присутан.

Оптужени Љубиша Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Савом Стојановићем, који је присутан.

Оптужени Душко Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Небојшом Перовић који је присутан. Добро.

Оптужени Јован Липовац присутан, са браниоцем адвокатом Ђорђе Дозетом који је присутан.

Оптужена Драгана Ђекић присутна, са браниоцем адвокатом Гораном Нинићем који је присутан.

Констатује се да су на главни претрес приступили сведоци Богетић Зоран и Радојчић Жељко.

На главни претрес није приступио сведок Дамљан Митрашиновић, јавила се поднеском од 13.09.2019. године његова супруга Драга Митрашиновић, и обавестила суд да се исти налази у Црној Гори, да није могао данас да приступи али да је спреман, налази се каже у Боки Которској, каже да ће се за следећи позив уредно одазвати, спреман је да приступи на следећи позив, те да ће се уредно одазвати.

Нису приступили ни сведоци Коковић Милан, немамо доказа да је уредно позван и није приступио ни сведок Пантовић Зоран, уредно позван.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

На основу одредбе члаа 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главног претреса, и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на наставак доказног поступка, у наставку доказног поступка одређује се извођење доказа испитивањем сведока Зорана Богетића и Радојичић Жељка.

Позовите ми сведока Зорана Богетића.

Кажу ми да је Богетић изашао да тражи паркинг, па онда да позовемо Радојичића док се он врати.

Сведок Радојичић Жељко. Добар дан.

Сведок Жељко Радојичић: Добар дан.

Председник већа: Ви сте Жељко Радојичић, је ли?

Сведок Жељко Радојичић: Да.

Председник већа: Добро.

Констатује се да се пред судом налази сведок РАДОЈИЧИЋ ЖЕЉКО, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 006312693 издату у Полицијској станици у Пожеги.

Жељко Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, ради се о догађају од 27. фебруара 1993. године, о отмици путника из воза у железничкој станици Штрпци, па пре него што кренемо да разговарамо само да видимо Ваше податке. Ви сте давали овде исказ пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од 02.02.2015.?

Сведок Жељко Радојичић: Да.

Председник већа: Јесу Вам исти лични подаци Ваши?

Сведок Жељко Радојичић: Исти, исти.

Председник већа: Адреса, све је исто?

Сведок Жељко Радојичић: Исто, исто.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на записнику пред Тужиоцем за ратне злочине КТИ број 2/14 од 02.02.2015. године. Реците ми овако, да ли сте у сродству или завади, да ли познајете овде неког од оптужених, ја ћу Вам прочитати имена, а Ви ћете ми рећи само, оптужени су Гојко Лукић, Љубиша Васиљевић, Душко Васиљевић, Јован Липовац и Драгана Ђекић, је ли нисте у сродству и завади са њима?

Сведок Жељко Радојичић: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок изјављује да је несродан, незавађен, опоменут у смислу члана 95 ЗКП-а да је дужан да говори истину и да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да даваље лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И сведоци полажу заклетву, ја ћу Вам је прочитати па ћете Ви рећи само да ли прихватате. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати, је ли прихватате?

Сведок Жељко Радојичић: Прихватам.

Председник већа: Добро. У вези овог догађаја 1993. године, значи Штрпци, отмица путника из воза, знам да је било давно, вероватно се сећате одређених детаља, неких се не сећате, али ми само реците ово, да ли сте, да ли остајете при овој изјави коју сте дали пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од 02.02.2015.?

Сведок Жељко Радојичић: Да, остајем.

Председник већа: Остајете, добро. Ајте ако можете мало да нас уведете у тај догађају, оно четга се Ви сећате, где сте били, шта сте радили, шта се сећате у вези са тим догађајем.

Сведок Жељко Радојичић: Ја могу да Вам опишем цео догађај....

Председник већа: Ајте...

Сведок Жељко Радојичић: А вама ако одговара, поставите ми питање...

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Радојичић: Ја ћу ако будем, све ћу одговорити, ако не будем ја не могу.

Председник већа: Изволите. Важи. Изволите.

Сведок Жељко Радојичић: Па ето тога дана сам имао по распореду у служби мојој где сам возио вози број 671....

Председник већа: Шта сте Ви били, машиновођа?

Сведок Жељко Радојичић: Машиновођа.

Председник већа: Добро. Добро.

Сведок Жељко Радојичић: Јавио сам се у службу уредно, примио воз у станици Ужице и кренуо пут ка Бијелом Пољу. У станицу Штрпци пошто говорићу мало железничком терминологијом, имао сам сигнал да могу да уђем у станицу, али да не могу да изађем, разумете. Значи тако. При уласку у станицу Штрпци приметио сам групу обучених који седе са стране на огради једној, при уласку у станицу, ја сам стао као, пошто у тој станици не стоји редовно воз....

Председник већа: То је брзи воз 671?

Сведок Жељко Радојичић: Брзи воз.

Председник већа: Београд – Бар, је ли?

Сведок Жељко Радојичић: Београд – Бар, да. И он није стајао, због бављења, због било чега, значи само може да стоји ако чекам неки воз да укрстим се са друге стране, или због неког обавештења или тако. Стао сам, обично када тако, када се улази у ту станицу где се не примају путници ја станем до отправника возова, он ми изађе, да саопштење или усмено или писмено због чега сам стао. Ја сам стао и ту је се створила гужва нека у станици онде око станице, било је војна, војници неки са ... нисам видео обележја на свима, али су били различито обучени. Ја сам обично када је некада била нека вежба или нешто, па изузетно тражи се одобрење да стане воз, да превезе или повређене или путнике друге или ако је већа група, значи тражи се од Београда одобрење да би стао воз ово оно, па сам помислио да је то у питању. Дошао је отправник возова без капе, значи што није, што је ван прописа свих јер увек мора носити капу када долази код мене да ми да обавештење неко или тако.

Председник већа: Је ли се сећате његовог имена и презимена?

Сведок Жељко Радојичић: Мислим да је Ичагић, е сада како је име беше.... не могу да тачно вам кажем, Ичагић се презивао сигурно. И он ми је рекао када ови заврше ја ћу ти дати папире да могу да наставим пут, ја сам питао, међутим онда су ушли код мене у локомотиву и легитимисали ме.

Председник већа: Колико их је ушло?

Сведок Жељко Радојичић: Двојица. Значи нисам ни знао о чему се ради, ни ко је, ни шта је у оно, дао сам редовно овај моју личну карту, погледали су, сишли су, ја сам хтио да сиђем да одем код отправника возова да ме информиса детаљније о чему се ради, они су ме вратили назад на локомотиву и ја сам ту остао док они нису, изводили су путнике то сам видео, изводили су путнике, и тај део и касније када је све

завршено отправник возова је мени дошао, дао ми папире и ја сам ето наставио путовања.

Председник већа: А када кажете била је ту војска и то, колико је њих било ту?

Сведок Жељко Радојичић: Па не могу да вам тачно кажем зато што када нешто не очекујеш шпа ти је сада када би неко рекао е отприлике колико има војника тамо, ја би отприлике знао, међутим када прођеш ти уђеш у станицу, не могу ја сада да кажем да је било 15, 25 или те податке стварно...

Председник већа: Добро, а јесу ли били наоружани?

Сведок Жељко Радојичић: Имали су оружје.

Председник већа: Шта су имали од оружја је ли се сећате?

Сведок Жељко Радојичић: Па не могу ја сада да тврдим тачно по наоружању ко је шта носио, али су имали оружје у рукама.

Председник већа: А је ли знате колико је путника изведено из воза?

Сведок Жељко Радојичић: Не знам тачно.

Председник већа: Не знате.

Сведок Жељко Радојичић: Значи нема, да спекулишем сада да ли сам ја, ја нисам бројао ко је изведен, ко није.

Председник већа: А у локомотиви када су Вас легитимисали, како су изгледала та двојица која су Вас легитимисала?

Сведок Жељко Радојичић: Па како, нисам ја запажао сада да ја кажем маркантно би то било да ја запазим неког нешто.

Председник већа: Јесу били униформисани?

Сведок Жељко Радојичић: Па јесу.

Председник већа: А какве су то униформе имали?

Сведок Жељко Радојичић: Па шарене. Шарене.

Председник већа: Маскирне?

Сведок Жељко Радојичић: Шарене као маскирне.

Председник већа: Јесу имали шта на главама?

Сведок Жељко Радојичић: Не.

Председник већа: Не. Је ли био са Вама још неко у локомотиви?

Сведок Жељко Радојичић: Јесте, био је један помоћник је он, Туцовић Владан, он је пошто обично у возу нема места, он је ишао да локомотиву која је покварена, допрати из Бијелог Поља до Ужица, па је ишао, дошао је са мном на локомотиву да не би стајао у возу пошто је била гужва и тако. Био је са мном ту ван службе је он био, ишао је за службу али је био, није мени био помоћник.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите је ли има питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нема.

Председник већа: Добро. Одбрана? Нема питања, је ли? Да ли има неко од оптужених питања за овог сведока? Добро. Реците ми само Радојичићу да ли је међу тим војницима, је ли било можда неке женске особе да ли сте приметили?

Сведок Жељко Радојичић: Нисам приметио.

Председник већа: Нисте приметили?

Сведок Жељко Радојичић: Нисам то приметио, јер када су ме вратили на локомотиву ја сам само значи кроз стакло гледао да пролазе, да проводе...

Председник већа: А када је воз кренуо јесте после чули неку плач, кукњаву, нешто?

Сведок Жељко Радојичић: Не, нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок Жељко Радојичић: Нисам јер када се укључе код мене мотори, бруји и не може да се чује.

Председник већа: Добро. Добро. Зоране, односно Жељко, ја све Зоран, пошто је овај други сведок Зоран, Ви сте дошли из Пожеге је ли тако?

Сведок Жељко Радојичић: Да.

Председник већа: Допутовали сопственим возилом, приложио рачун за гориво и на име доласка тражите 6.382,00 динара.

Сведок Жељко Радојичић: Да.

Председник већа: Добро, је ли то све што имате да изјавите? Имате ли још нешто да изјавите?

Сведок Жељко Радојичић: Па нема ништа.

Председник већа: Нема.

Сведок Жељко Радојичић: Ако имате шта питајте, то је ја сам, био сам и у Сарајеву и на суђењу исто и био сам ето када 2015. овде код да ли горе код...

Председник већа: Код тужиоца.

Сведок Жељко Радојичић: Тужиоца.

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Радојичић: Исто једном сам у Ужицу исто давао изјаву комплетну два пута у Ужицу.

Председник већа: А јесте били у Бијелом Пољу на суђењу?

Сведок Жељко Радојичић: Јесам. Био сам у Бијелом Пољу, не знам колико је можда то после пар година на суђењу овоме....

Председник већа: Ранисављевићу.

Сведок Жељко Радојичић: Ранисављевић, како се зове, не могу, не сећам се.

Председник већа: Добро. Небојша.

Сведок Жељко Радојичић: Небојша, знам Ранисављевић да је.

Председник већа: Добро.

Сведок тражи трошкове на име доласка сопственим возилом из Пожеге и натраг за гориво у износу од 6.382,00 динара, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

досуђују се трошкови сведоку Жељку Радојичићу на име путних трошкова доласка сопственим возилом за гориво од Пожеге до Београда и натраг у износу од 6.382,00 динара.

Хвала Вам лепо Жељко. Можете ићи. То је све. Пријатно.

Прозовите ми, је ли дошао овај Богетић? Није. Је ли имамо још неког сведока? Морамо онда направити мало паузу да сачекамо ову двојицу сведока, да их не враћамо, видите одакле долазе јер овај један каже тражи паркинг а овај други је на путу и овај ће сада доћи, ајте онда овако, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

прави се пауза у трајању од 20 минута.

Значи до, па добро ајте 20 минута, ако они дођу али немојте се удаљавати, будите ту негде ближе да овај јер имамо после неке обавезе. Реците, нешто сте хтели? Може, добро, добро.

Седите молим вас. Јесмо сви ту? Дошао је сарадник, само се представите колега?

Виши тужилачки сарадник Новак Вучо: Виши тужилачки сарадник Новак Вучо.

Председник већа: Е добро, хвала.

Констатује се да је накнадно на главни претрес приступио и сведок Пантовић Зоран. Након паузе веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се наставља у 10,38 часова.

Позовите ми сведока Богетић Зорана.

Ви ћете га мењати? Добро.

Констатује се да ће адвоката Жељка Санковића мењати адвокат Нинић Горан. Добро. Дobar дан. Љубиша јесте сагласни Ви да, односно не Љубиша него Гојко? Сагласни сте да Вас сада заступа адвокат Нинић? Добро. Добро.

Богетић Зоран, то сте Ви је ли?

Сведок Зоран Богетић: То сам ја.

Председник већа: Добро. Dobar дан Зоране.

Сведок Зоран Богетић: Dobar дан.

Председник већа:

Констатује се да се пред судом налази сведок БОГЕТИЋ ЗОРАН, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 008172891 издату у Полицијској станици Савски венац.

Зоране Ви ћете данас овде бити салушани као сведок, ради се о догађају од 27. фебруара 1993. године, отмица путника из воза у железничкој станици Штрпци. Пре него што кренемо да разговарамо само да видим Ваше личне податке, Ви сте овде давали исказ пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од само моменат да нађем Ваш, од 22.12.2014. године?

Сведок Зоран Богетић: Тако је.

Председник већа: Да ли су Вам исти лични подаци, адреса становања?

Сведок Зоран Богетић: Нису. Даћу Вам касније моју адресу становања и волео би просто да се договоримо пошто сам се ја нешто развео, па на тој адреси да ми више жена не би слала, да не би она учествовала у свему овоме, то ми не треба.

Председник већа: Па добро дајте Ви мени само садашњу адресу?

Сведок Зоран Богетић: Булевар Маршала Толбухина број 9.

Председник већа: Добро, са пребивалиштем у Београду, улица Булевар Маршала Толбухина број 9. Остали подаци име оца, занимање то је све исто?

Сведок Зоран Богетић: Све.

Председник већа: Добро. Са осталим личним подацима као на записнику пред Тужиоцем за ратне злочине КТИ број 2/14 од 22.12.2014. године.

Да ли Ви познајете неког од овде оптужених, односно да ли сте са неким у сродству или завади, ја ћу да Вам прочитам ко је овде оптужен, па ћете само да кажете, оптужени је Гојко Лукић, Љубиша Васиљевић, Душко Васиљевић, Јован Липовац и Драгана Ђекић, да ли сте са неким у сродству или завади од њих?

Сведок Зоран Богетић: Нисам ни у сродству ни у завади.

Председник већа: Добро.

Несродан, незавађен, сведок се опомиње у смислу члана 95 ЗКП-а да је дужан да говори истину и да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да даваље лажног исказа представља кривично дело.

Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И сведоци полажу заклетву, ја ћу Вам је рећи текст заклетве, а Ви ћете Ви само да ли прихватате. Заклетва гласи: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати, је ли прихватате?

Сведок Зоран Богетић: Апсолутно.

Председник већа: Добро. Гледајте овако Зоране, Ви сте давали исказ пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 22.12.2014. године у вези овог догађаја од 1993. године у фебруару месецу у вези отмице путника из воза Штрпци, да ли остајете при том исказу?

Сведок Зоран Богетић: Апсолутно.

Председник већа: Добро, ајте нам...

Сведок Зоран Богетић: Ја сам неколико пута, извините што Вас прекидам, читао ту изјаву и размишљао шта бих ја могао још додатно да кажем, мада апсолутно стојим иза тога у смислу сећања, много је времена протекло...

Председник већа: Слажем се, слажем се.

Сведок Зоран Богетић: То је била јако, јако стресна ситуација и ја сам отприлике рекао то иза чега апсолутно стојим.

Председник већа: Добро. Је ли можете сада само да нам укратко, да нас уведете у догађај, само оно онако укратко шта је било, како да поновите ово што сте већ причали, мислим оно чега се сећате?

Сведок Зоран Богетић: Ја се надам, не знам сада ни ко су адвокати ни ко су....

Председник већа: Ту су браниоци, оптужени су позади, тужилац.

Сведок Зоран Богетић: Добро, ја сам то све што сам написао, ја би само онако дијагонално ушао сам у воз у Пожеги, тамо ми је мајкина фамилија, за Подгорицу сам ишао и.... уђете у воз и куњате, је ли.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Богетић: Овај, у купеу ја сада тачно не знам, мислим да су биле три жене са мном до Ужица колико се ја сећам, да су у Ужицу ушла два господина, види се добри пријатељи, сели су до врата, значи до оних улазних врата, и ту су они разговарали, ја сам нешто куњао, ја сам леђима био окренут, значи гледао сам у правцу Београда је ли. До мене је била нека госпођа, преко пута неке две госпође, сећам се да је једна жена била из Никшића онако јако пријатна, говорљива и није ми дала да спавам. И онда у једном тренутку је тај воз почео да се зауставља и кренуло је ово све што сам ту изјавио, ушло је неко униформисано лице, неко нам је рекао да су то полицајци, да ли су полицајци или не, ја сада да вам кажем нешто мој утисак је био да је био полицајац, али да ја сада то онако сто посто тврдим, ја то не могу да кажем јер не знам ни униформе, ништа. Ушао је човек, личио је на полицајца, рекао је господо вадите личне карте, само мала контрола и тако даље, ми смо то извадили, они су некима то погледали и отишли. Иза њих су дошла два униформисана војника, један онако ја сам то и рекао који је онако фасцинантно деловао као командос, он је деловао, он је био нижи растом, види се да је био сав, причам оно што памтим и што ми је утисак....

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Зоран Богетић: Те ситуације. Деловао је као Рамбо, и тако је био и обучен. А иза њега је стајао један онако згодан, отмен, види се да му је био, мислим види се, ја сада да вам кажем нагађам, нисам из... прошло је било доста времена када сам ја служио војску али то је била једна војна униформа пристојна, она нека рекао бих неког официра, имао је шајкачу, мислим да је, да су то били, да је била она кокарда горе, сада ја не могу то да, не знам ни како реално изгледа кокарда варијанта један, два, три или не знам, али ушла је нека девојка из Рудог, њу су убацили тамо код нас, и онда нам је она када су они отишли и повели човека из купеа, онда нам је она рекла оваквих има у Рудом, ово мора да су „Бели орлови“, сада да ли су „Бели орлови“ или нису били, она и сама је то доводила у питање јер ту је било више очигледно и неких јединица које су циркулисале. Све је то било јако мучно. Они су некима гледали личне карте, мени тај њихов командујући није гледао личну карту него ме је неколико пута питао жути име презиме, одакле си, брже, презиме и име, све то знате када вам неко држи пушку уперену у вас, а ви то ништа не очекујете, ја онако бунован сам се продбудио и

понављао, каже добро, добро, ти остајеш ту где си и онда су једног од ове двојице, ја мислим да су људи били да ли из Пријепоља или из Прибоја, могуће Пријепоље, рекли су му пакуј се, доста онако грубо, човек мислим ја није стигао ни капут да узме, имао је неки јастук, све ме то тако онако после прогањало годинама, сасвим искрен један фини човек да га тако неко шиканира, ја нисам ни знао шта је било са тим људима у неком финалу, стално ме гонило онако нисам могао ни да спавам, тај његов израз очајни, па је рекао том другу молим те понеси ми породици овај јастук. Све очај овако, избацили су га испред себе и повели га. Оно што друго сам гледао, што ми је онако оставило један, један јако тежак утисак, то је то гурање тих несрећника низ пругу, ја сам дакле леђима био окренут станици, и гледао сам како их проводе доста грубо и онако је било, било дивљачки и онда су ваљда иза, сада не могу то сто посто да тврдим јер сам ја дијагонално погледао и видео станицу Штрпци и видео сам да су иза станице Штрпци неке провеле, али је таква атмосфера била да вам кажем да човек није знао ту ни где да гледа ни шта, ја сам то у пар неких секвенци ухватио моменат где су их проводили. Ето.

Председник већа: Значи из вашег купеа где сте Ви седели тај један човек је изведен је ли?

Сведок Зоран Богетић: Један. Један човек је изведен и ја сам ту дао изјаву да су ме иницијали ФК, после сам гледао имена жртава, ја да вам кажем могуће да сам, могуће да је то Ф име, а да сам презиме погрешно, могуће, али био је један фини човек овако јако јако пријатан, бар у том неком дружењу и онако и то ми је онако било потпуно трауматично.

Председник већа: Добро. А јесте ли видели јел било тих униформисаних лица око воза?

Сведок Зоран Богетић: Не, ја то нисам видео, јел је то потпуно та нека, ја сам, куњао сам, био сам у неком, ја иначе лако заспем кад ме неко вози, али...

Председник већа: Добро, али кад кажете гурали су те људе које су избацили из воза и то, колико је било?

Сведок Зоран Богетић: Гурали, то иде, па иде неко с пушком иза њега па је пушка у леђима.

Председник већа: А колико је било тих људи тако?

Сведок Зоран Богетић: Па једно троје, четворо.

Председник већа: То што сте ви видели јел?

Сведок Зоран Богетић: То што сам ја регистровао, не више. Не више, чак сећам се једног човека који је био у кошуљи, имао је мало тамнију пут, ко је био, шта је био не знам, иза њега је био неки, баш је тај био онако, онако дивљачки ко да је не знам са животињом комуницирао не са човеком. То је све оно, мислим ја ово носим годинама и могу да вам кажем да једва чекам да се ово на неки начин заврши, јер '93., први пут су ми покуцали на врата од кабинета људи, и после сам ја, у ствари жена која је, она је као била новинарка, ми се нисмо знали, један мој колега са факултета упутио

је, то се одма сазнало на факултету да је била нека драма, да ли је то Хјуман рајс воч или неко други ја не знам, она се представила као другарица мог пријатеља Владе Тепавчевића, и ја сам рекао изволите, седите, каже мене интересује, ја сам тада био онако толико резигниран тиме што сам гледао и чему сам присуствовао, да сам јој отприлике испричао, чини ми се нисам имао ја шта ту друго овоме додати. То је отприлике то, јер то је била тотална конфузија у том купеу и наше онда испитивање шта је било, покушај да разговарамо са пријатељем овога који је био, добро га није кап убила, он је био, човек се тресао до те станице где је изашао, једва је узео тај јастук, саплитао се, он је био потпуно као да је, као да је осетио у ком правцу ће то све ићи.

Председник већа: Добро. А кад се све то десило, воз крене, јесте ли чули после неку кукњаву, нешто у возу, јел се чуло?

Сведок Зоран Богетић: Не, ја нисам то чуо.

Председник већа: Ви нисте. Добро. Тужиоче има ли питања? Нема. Одбрана? Изволте.

Адвокат Небојша Перовић: Добар дан. Ви сте, сведок је на почетку изјавио да је више пута читао изјаву годинама, да види да ли има нешто да допуни. А коју изјаву сте читали?

Сведок Зоран Богетић: Ову моју.

Адвокат Небојша Перовић: Одакле вам та изјава?

Сведок Зоран Богетић: Па због тога што сам је добио у суду, то што сам рекао.

Адвокат Небојша Перовић: А ко вам је дао ту изјаву?

Сведок Зоран Богетић: Па тада, на том разговору, моју изјаву, прочитали су ми, дали су ми да...

Председник већа: У тужилаштву сте добили јел, кад сте давали исказ?

Сведок Зоран Богетић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Добили сте писмени примерак јел тако?

Сведок Зоран Богетић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: А ко вам је дао да ли се сећате?

Сведок Зоран Богетић: Не. Мислим ту је било исто пуно народа.

Адвокат Небојша Перовић: А када је то било?

Сведок Зоран Богетић: Пре три, четири године, пет. Не знам. Ја сам искрено изненађен, мислим да је било као јуче.

Адвокат Небојша Перовић: И добили сте примерак?

Сведок Зоран Богетић: Јер сам потписао не знам, два, три примерка сам потписао и просто.

Адвокат Небојша Перовић: Добро. Једно сте добили. А да ли вам је неко можда од колега овде дао, ево из тужилаштва, неко од њих да ли вам је дао изјаву?

Сведок Зоран Богетић: Ја не препознајем људе, мислим да је колега био на саслушању, али.

Адвокат Небојша Перовић: А не сећате се ко вам је дао?

Сведок Зоран Богетић: Не.

Адвокат Небојша Перовић: У сваком случају сте добили овде у овој згради писани отправак?

Сведок Зоран Богетић: Тако је, тако је, не сећам се.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро. Имају ли оптужени питања нека за овог сведока? Не. Тужилац има, изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде да не буде неке забуне, да ли сте ви пред полицијом давали неки исказ?

Сведок Зоран Богетић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Никад нисте у полицији?

Сведок Зоран Богетић: Колико се ја сећам, ја сам овде у специјалном тужилаштву, и у полицији нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте учествовали пре тога на неком суђењу?

Сведок Зоран Богетић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па како је онда могуће да вам дају изјаву пре него што сте сведочили?

Сведок Зоран Богетић: Не, ја сам, знате како, то је био неки, то је заправо изјава у неком, појма немам како иде судски процес, али то је ваљда предистражни поступак, колико ја знам, и то све што је са мном комуницирано, ја сам тражио да знам оно што сам рекао. Ја сам тражио, ето то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде онда да поједноставимо, оно што сте изјавили пред тужиоцем, или ово што сте изјавили данас пред судом, да ли је то истина?

Сведок Зоран Богетић: Апсолутно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам, немам више питања.

Председник већа: А реците ми јел нисте учествовали у кривичном поступку у Бијелом Пољу, тамо нисте сведочили?

Сведок Зоран Богетић: Нисам, нисам, нико ме није контактирао.

Председник већа: Добро. Има ли још питања? Изволте.

Адвокат Горан Нинић: Реците ми да ли сте ви само једном били у тужилаштву или у том неком предистражном, како сте ви рекли?

Сведок Зоран Богетић: Ја мислим да сам био два пута.

Адвокат Горан Нинић: Два пута сте били јел тако?

Сведок Зоран Богетић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: И тај први пут сте разговарали с ким?

Сведок Зоран Богетић: Ја мислим да је ту био да ли је тужилац, или заменик Бруно Векарић, ко је био, не знам, али су били информативни разговори, или да се стекне утисак да ли сам ја тај.

Адвокат Горан Нинић: Да ли сте подобни за сведока јел тако?

Сведок Зоран Богетић: Да, да, можда су желели да виде да ли.

Адвокат Горан Нинић: Да ли је неко од бранилаца или неко од окривљених, да ли је неко уопште присуствовао том вашем првом доласку?

Сведок Зоран Богетић: Не.

Адвокат Горан Нинић: Не, хвала немам питања више.

Председник већа: Добро. Има ли још неких питања? Реците.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате имена особе из те, не знам сад шта је то, удружење грађана, са овим страним називом Хјуман рајс, да ли се сећате имена те жене?

Сведок Зоран Богетић: Знате како, ја ко кроз маглу то сам дао и то је ту написано, да ли је она била Влатка, или Владана ја не знам, ја не могу тачно да се сетим како се звала.

Адвокат Небојша Перовић: А шта вам она том приликом саопштава, она је шта?

Сведок Зоран Богетић: Ништа, она ми је рекла ради...

Адвокат Небојша Перовић: Правник, социолог, економиста, спроводи истрагу, врши истражне радње, шта?

Сведок Зоран Богетић: Не, не, него они због ових ратних дејстава код нас просто прате ситуацију. То су вероватно били нека невладина организација која се бави тим мониторингом ситуација и тако даље. Тако да. Ја претпостављам шта хоћете да ме питате.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли се она легитимисала тад?

Сведок Зоран Богетић: Не, не, ја сам реко да је мој друг из генерације који је пио кафу у неком ширем друштву проговорио да има друга који је доживео катастрофу, и ено га седам дана кући болује, да ли да бежим из земље, шта да радим, згадило ми се, ја сам се '91., да не бих се крио вратио са Јукан стејт универзитета.

Адвокат Небојша Перовић: Да, дали сте у изјави да би ратовали и да би се борили јел тако?

Сведок Зоран Богетић: Не, нисам ја то дао изјаву, ја сам само било је природно да будем поред родитеља кад крећу ратна дејства. Ја сам се вратио из Америке, '91., сам имао посао на Јукан стејт универзитету и имао сам тај неки патриотски порив да то будем шта год буде било, ето тако. Тако да је мене сама та ајде да кажем ситуација да неки грађани који су ми деловали као наши грађани буду гурани.

Адвокат Небојша Перовић: Да вас питам, да ли сте ви....

Председник већа: Нека заврши, немојте прекидати.

Адвокат Небојша Перовић: Па мислим ја постављам питања, ово је сад шира тема субјективни осећај сведока који...

Председник већа: Добро Перовићу, постављате питања, сачекајте да заврши, неће се чути, неће се снимити. Изволте.

Сведок Зоран Богетић: Дакле, хоћу да поновим да је мене све то заједно јако погодило, добио сам информацију да је син домара школе у којој сам ја у Подгорици ишао, једна дивна фамилија, да је нестао и да га највероватније нема. Ја сам тада био огорчен и нормално је када ми је овај друг рекао да је било неко шире друштво, пили кафу, жена је живела у Београду, очигледно се бавила некаквим мониторингом, шта се то дешава, рекао ми је Зоки доћи ће Влатка или Владана, фина једна, јако је занима шта је било. И ја сам тада био толико, толико огорчен да нисам испитивао ко ми долази на кафу. Знате како, ја сам професор универзитета и мој начин функционисања није да будем параноик и да априори људе гледам испод ока, ја не би могао тако да живим, ни са мојим студентима, ни са људима, просто сам тада имао, отворио врата, наручио

кафу, никад више ту жену нисам видео. Нити се чули, ништа. Она ми је рекла ово је десети разговор који ја слушам идентичног типа, и то могу да вам кажем.

Адвокат Небојша Перовић: Добро. Јел могу даље?

Председник већа: Добро. Реците.

Адвокат Небојша Перовић: У истрази сте изјавили да сте се вратили да идете на ратиште, а сада кажете да сте се вратили да бисте били поред родитеља, шта је тачно?

Сведок Зоран Богетић: Нисам ја. Да вам кажем нешто...

Адвокат Небојша Перовић: Ако дозвољавате сад ћу да вам прочитам. Нисам отишао на ратиште само стицајем околности, ја сам се вратио из Америке да бих ишао на ратиште.

Сведок Зоран Богетић: Добро, добро, то је мало грубо речено јер војска је у Подгорици.

Адвокат Небојша Перовић: То је тужилац уписао, ви сте потписали.

Сведок Зоран Богетић: Добро, знате ја стојим апсолутно иза тога, мислим не знам шта вам је циљ. Причате са једним коректним грађанином, који је овде дошао као лојални грађанин ове државе.

Адвокат Небојша Перовић: Добро, председнице јел можете да сведоку скренете пажњу да се не расправља са мном. Постављам питање, нека одговори на питање.

Председник већа: Добро, не расправљајте се. Али реците заиста шта је вама циљ да питате са овим питањем? Он је лепо објаснио да је то мало грубо речено да није тако мислио.

Сведок Зоран Богетић: Отишао сам, вратио се из Америке, пријавио се у војни одсек и рекли су ми господине Богетићу, ваше јединице су на ратишту.

Председник већа: Ево објашњава човек. Какве то везе има сад са овим све. Ајде изволте даље.

Сведок Зоран Богетић: Јел има ту нешто сумњиво.

Адвокат Небојша Перовић: Председнице, председнице, ви априори поклањате веру, ја постављам питања. Значи прво смо чули од сведока да је сведок добио изјаву коју је читао и да је добио изјаву од државних тела који спроводе истрагу. Након тога сазнајемо да је први пут упознао лице које је водило истрагу, а које није било овлашћено од стране државе, републике или било кога да спроводи истрагу око овог.

Председник већа: То није вођење истраге, то ви тако називате вођење истраге, то је нека невладина организација која се бави питањима овим, интересује их, али није вођење истраге.

Адвокат Небојша Перовић: Како могу невладине организације да се баве тиме?

Председник већа: Па ево каже да је невладина организација.

Адвокат Небојша Перовић: Да прикупља од сведока изјаве.

Председник већа: Зашто? Па невладине организације разговарају са људима о разним догађајима. То није први пут. Јел тако? То није доказ за суд.

Сведок Зоран Богетић: Можда ће вам то олакшати, та је жена десет пута већ обавила разговоре.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала.

Председник већа: То није доказ за суд.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала.

Председник већа: Изволте.

Адвокат Горан Нинић: Мислим да ће сведок Богетић само појаснити. Када сте разговарали са том госпођом јел она нешто записивала, водила нешто у форми записника или је то био неформалан разговор?

Сведок Зоран Богетић: Не сећам се. Ја се сећам да смо разговарали и не сећам се тога записника, пили смо кафу, она ме пажљиво слушала.

Адвокат Горан Нинић: Јел она нешто писала или?

Сведок Зоран Богетић: Па не, ево сада вам одговарам, питали сте ме, то нисам регистровао, то нисам регистровао, али сам, био је фин разговор, види се нека културна, јако пријатна жена и онда ми је рекла каже видим да се јако непријатно осећате и да се ту тресете, мислим ја сам стварно био, ја сам размишљао да се пакујем, да идем, већ сам причао са руководством факултета што ће мени да ја овде боравим. Био сам, причам о себи и о свом стању, она ми је рекла ово је десети разговор, ви сте апсолутно рекли оно што је мени других десет људи рекло.

Адвокат Горан Нинић: Да ме разумете, ја вас питам због модела вођења истраге и прикупљању доказа, не према вама, него према свима. Тако да уопште не стављам у сумњу ваш осећај и ваш начин, него само питам да ли можете да се сетите чињенице да ли је та...?

Сведок Зоран Богетић: Не, не. Значи пре бих рекао не, него да.

Адвокат Горан Нинић: Значи да је остало у форми усменог разговора?

Сведок Зоран Богетић: Тако је, пили смо кафу, то ми је, то је моје сећање.

Адвокат Горан Нинић: Хвала лепо.

Председник већа: Добро. Богатићу реците ми само овако, да ли се можда сећате, кад кажете видели сте тројицу, четворицу војника поред воза, да ли је била међу њима можда нека женска особа?

Сведок Зоран Богетић: Не.

Председник већа: Не. Добро. Оптужени има ли питања за овог сведока? Нема. Има ли још неко питања за овог сведока? Јел то све што имате да изјавите?

Сведок Зоран Богетић: Јесте.

Председник већа: Добро. Хвала вам лепо Богетићу, можете ићи.

Сведок Зоран Богетић: Хвала вам.

Председник већа: Пријатно, довиђења, хвала што сте дошли.

Сведок Зоран Богетић: Пријатно.

Председник већа: Позовите ми сведока Зорана Пантовића.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита и накнадно дошавши сведок Зоран Пантовић.

Записник је његов од 29.12.2014., ако неко тражи. Дobar дан. Ви сте Зоран Пантовић јел?

Сведок Зоран Пантовић: Дobar дан. Да.

Председник већа:

Пред судом се налази сведок ЗОРАН ПАНТОВИЋ, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 003043562, издату у Полицијској станици у Пријеполју.

Пантовићу, ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, ради се о догађају од 27. фебруара 1993. године, о отмици путника из воза у станици, железничкој станици Штрпци. Па пре него што кренемо да разговарамо само да видимо ваше личне податке. Ви сте давали овде исказ пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 29.12.2014. године.

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Председник већа: Јесу ли вам исти лични подаци ваши, адреса?

Сведок Зоран Пантовић: Јесте.

Председник већа: Све исто јел?

Сведок Зоран Пантовић: Ништа се није мењало.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на записнику пред тужиоцем за ратне злочине КТИ број 2/14 од 29.12.2014. године. Реците ми овако, да ли познајете неког од овде оптужених, сад ћу вам прочитати њихова имена, да ли сте можда с неким у сродству или у завади. Ради се о оптуженима Гојку Лукићу, Љубиши Васиљевићу, Душку Васиљевићу, Јовану Липовцу и Драгани Ђекић.

Сведок Зоран Пантовић: Не, никога.

Председник већа: Нисте у сродству, у завади?

Сведок Зоран Пантовић: Никога.

Председник већа: Несродан, незавађен, опоменут у смислу члана 95 ЗКП-а да је дужан да говори истину и да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И сведоци полажу заклетву, а текст заклетве гласи: „заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Јел прихватате?

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли ви остајете при исказу који сте дали на записнику од 29.12.2014. године, пред тужиоцем за ратне злочине у вези овог догађаја?

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Председник већа: Остајте. Ајте нам сад укратко, знам да је прошло време и тако даље, оно чега се ви сећате у вези тог догађаја, да нам укратко испричате шта сте, где сте били, јесте ли били у возу, којим поводом, шта се то десило. Изволте.

Сведок Зоран Пантовић: Е овако, био сам у том возу отприлике негде мислим да је то од локомотиве можда, можда трећи вагон, отприлике, окренут ка станичној згради доле. Воз је стао негде ја мислим, то је, не знам зимски дан, сунчан, сећам се одлично, негде око 3 и 15 мислим да је то било, поподне. Е сад, воз је заустављен, у први мах чуо сам као неко камење пршти, трчарање око воза и онда смо погледали шта је и онда је почело, дошли су да улазе људи и врше контролу, траже личне карте. То су били па нека лица да кажем, не могу да кажем униформисана него су потпуно

различита. Имало је ту и обучених неких и оно сивомаслинасте, неки и оне маскирне, значи није било једнообразно обучени.

Председник већа: Кад говорите о униформама јел?

Сведок Зоран Пантовић: Да. Да, било је не знам ни ја, оно што сам ја могао да видим то су неких петнаестак људи, отприлике, ту негде. Дал сам ја све могао видети питање је, јер сам ја, можда су са краја воза неки ушли, тако да то нисам могао да видим. И после задржавања они су извели, видио сам да се изводе путници, и сви су то приметили али нису знали шта је, мислили су да је у питању нека провера, да се изводе, па ће их вероватно пуштити, тако да никакве није било ни да се буни, ни отпора нико није пружао, чак је из мога купеа дечко исто изведен. Ради се о Бабачић Исмету из Подгорице, упознали смо се јер смо неке заједничке пријатеље, били су на Златибору па прича зашто је био, где, код кога, код једног нашег који је држао неки кафић на Златибору, с обзиром да сам ја живео у Подгорици тако да познавао сам те људе.

Председник већа: Ви сте били као путник у возу јел тако?

Сведок Зоран Пантовић: Да, да. Да, и шта знам када је негде та контрола колко је трајала, петнаестак минута можда, не знам, дат је знак да воз крене и кад је воз кренуо, једнино сам видио пре самог уласка пошто има поново тунел ту одма, видио сам да су они у том моменту ти који су са воза изведени, да су отишли доле на оним, мислим да су она, не знам нека она возила као 110-те, шта ли је, 130, она војна.

Председник већа: Шта је то, камион?

Сведок Зоран Пантовић: Па не, тога има рецимо у нашим крајевима тих има колко хоћеш, у свакој шуми користе их за извлачење дрва пошто су..., тако да, то су теренска возила тако.

Председник већа: А колко је било тих возила?

Сведок Зоран Пантовић: Па било је, мислим, ја сам оно видио, колико сам ја могао да видим да се радило о два возила. И у оном моменту, сад су доле у том превоју прошли ал, да ли је било више ја не знам, али ја сам могао да видим отприлике два, јер отприлике поклапа се како смо ми већ требали да уђемо у тунел, они су већ кретали доле, тако да...

Председник већа: А колико је људи изведено из воза, јесте ли видели колико је било?

Сведок Зоран Пантовић: Па тај податак, па не знам, можда двадесетак, оно званично колико знам да је двадесетак, ту негде тај број, прецизно се не може сигурно, али ту негде вероватно се ради о тој цифри.

Председник већа: А кад кажете било тих лица разне униформисаности, војника око воза и улазили и то, јел била можда нека женска особа у униформи међу њима, да ли се сећате?

Сведок Зоран Пантовић: Сад мало, па сад ја нешто, често пута сам испитивао себе да ли је била једна или није, мислим чак ми се нешто чини али нисам сигуран да сам видио једну особу женску.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Пантовић: И то сам могао видит оно на крају кад се кренуло, тад је оно буквално са свим, пошто је воз био подугачак, не знам колико беше композиција, имало је сигурно па не знам 150 метара можда ако не и више.

Председник већа: И колико је било задржавање временски у тој станици?

Сведок Зоран Пантовић: Можда ту једно петнаестак минута, па не верујем 20.

Председник већа: Добро, а међу тим особама, тим путницима који су изведени из воза, да ли је било женских особа или само мушкарци су извођени?

Сведок Зоран Пантовић: Не, женско ни једно није било, то су углавном мушкарци.

Председник већа: Мушкарци?

Сведок Зоран Пантовић: Да, отприлике различитих годишта, углавном и старијих и млађих је било ту.

Председник већа: А јесу ли носили са собом неки пртљаг?

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Председник већа: Јесу?

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Председник већа: Да ли сте међу њима видели можда неко лице мало тамнопуто, тамнијег тена?

Сведок Зоран Пантовић: Ја то нисам могао да видим.

Председник већа: Нисте приметили?

Сведок Зоран Пантовић: Нисам приметио, јер кажем нисам могао, можда је ту из првог вагона изведено па да нисам, ја нисам могао видети оне који...

Председник већа: Да, да, ви углавном нисте приметили.

Сведок Зоран Пантовић: Ја сам углавном видио оне који су пролазили поред.

Председник већа: Значи из вашег купеа где сте ви седели изведен је тај младић?

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Председник већа: Само један, једно лице?

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Председник већа: А јесу ли вама тражили личну карту, јесу ли вас легитимисали?

Сведок Зоран Пантовић: Јесу тражили с тим што сам кад сам извадио, он је погледао не знам две, три личне карте ту је био овај Бабачић, њега је извео и ја сам припремио ту, није ми гледао.

Председник већа: Није гледао?

Сведок Зоран Пантовић: Није гледао. А тражили су.

Председник већа: А колко је ушло да вас легитимише, колико њих?

Сведок Зоран Пантовић: Па један на врата, један мислим да иде за њим отприлике, е сад вероватно, не знам колко њих, мислим да је двоје.

Председник већа: Аха. Тужиоче јел има питања? Нема. Одбрана? Изволте Нинићу.

Адвокат Горан Нинић: Добар дан. Реците ми ту где сте ви седели, људи који су били ван воза, ви рекосте да сте их видели петнаестак, кад сте их видели док сте долазили или то њихово кретање?

Сведок Зоран Пантовић: Не, нисам долазио, седели смо, причали смо, стао је воз, мислили смо да је рутински се стаје због чега, кад смо чули прштање онога камена, оног око пруге, видим дешава се неко трчкарање око воза, и тад смо први пут кроз прозор, чак је и неко реко да се не отварају прозори, мислим, не знам ни ја, и онда то кроз стакло смо видели. Тек када је већ стао, можда је прошло не знам пола минута најмање рецимо, кад смо чули то прштање.

Адвокат Горан Нинић: Реците ми међу 15 војника отприлике колико сте ви определили?

Сведок Зоран Пантовић: Ја не могу да кажем да су то војници, јер то су били обучени, нису једнообразно.

Адвокат Горан Нинић: Да, двадесетак лица који су изведени, и то сте рекли отприлике да би сте проценили да је једно двадесетак лица изведено.

Сведок Зоран Пантовић: Сад се ја управљам према, ја нисам мого да тачно оцинем тај број.

Адвокат Горан Нинић: А по чему се управљате?

Сведок Зоран Пантовић: Па видио сам оно отприлике, ја кажем могу да оквирно кажем толико је, да је двадесета људи било.

Адвокат Горан Нинић: Двадесетак?

Сведок Зоран Пантовић: Тако.

Адвокат Горан Нинић: Између тих 35 лица приметили сте жену, по чему сте приметили и где сте?

Сведок Зоран Пантовић: Мислим, мислим на крају кад смо већ оно као.

Адвокат Горан Нинић: Шта значи на крају...или на крају композиције?

Сведок Зоран Пантовић: Када је требало дат знак да крене воз и вероватно су, сви су били распоређени ти људи по купеима, овим вагонима, онда су изашли и онда су кренули ка једном месту, буквално тамо као тој згради.

Адвокат Горан Нинић: По чему сте препознали, како је обучена, како сте препознали међу тих 35 лица да се ради о жени, по чему сте препознали да се ради о жени?

Сведок Зоран Пантовић: Мислим, мислим, нисам сигуран, ја кажем мислим да...то ми се увртело у глави да је била једна девојка.

Адвокат Горан Нинић: Само вас питам да ли је било различито обучена од тих 35 лица, да ли сте видели неки други, нешто друго по чему сте препознали да то није мушко?

Сведок Зоран Пантовић: Па једноставно се познаје женско мислим и по коси, по изгледу.

Адвокат Горан Нинић: Каква је коса?

Сведок Зоран Пантовић: Па не зна, сад ја сад после колко година да тачно, коса није била краћа то сигурно знам.

Адвокат Горан Нинић: Није била?

Сведок Зоран Пантовић: Није била краћа коса, можда је била...

Адвокат Горан Нинић: Дуга коса, аха. Какве боје отприлике?

Сведок Зоран Пантовић: Па сад.

Адвокат Горан Нинић: Ако сте по коси, ако нисте по коси по нечему другом сте препознали да је жена, по чему сте препознали?

Сведок Зоран Пантовић: Једноставно се види да је женско у питању, разлика је мушко женско.

Адвокат Горан Нинић: Како је обучена?

Сведок Зоран Пантовић: Имала је ја мислим и она је имала исто униформе ове као што је овај, као што су имали и ови остали, сличне значи, као војне.

Адвокат Горан Нинић: Могу ли да цитирам и да подсетим сведока на његову изјаву?

Председник већа: Можете.

Адвокат Горан Нинић: Овде он на питање осумњичене Драгане Ђекић одговара да није приметио униформисану женску особу нити сам приметио неког црнца. Ајде сад нам реците одакле потиче та разлика у вашем исказу који сте дали пред тужиоцем и овом данашњем? Јесте ли ви то нешто у међувремену ново сазнали?

Сведок Зоран Пантовић: Не ја сам у међувремену сам размишљао једном око тога да ли је била једна женска, и стално ми се вртела нисам био сигуран.

Адвокат Горан Нинић: Овде сте децидно рекли...

Председник већа: Пред тужиоцем сте рекли да није била, јер су вас питали и ви сте рекли да није било женске особе.

Адвокат Горан Нинић: Нити црнца, нити женске особе.

Сведок Зоран Пантовић: Црнац то сигуран сам то не, али рецимо ту женску на крају.

Адвокат Горан Нинић: Како сте се сетили те женске особе, дајте нам само неки детаљ, неки елемент по чему сте препознали да је то је девојка, да је то жена, да је то старица, небитно је, шта сте то видели у односу на 35 лица?

Сведок Зоран Пантовић: По коси, по коси се могло да види.

Адвокат Горан Нинић: По коси?

Сведок Зоран Пантовић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Каква је коса?

Сведок Зоран Пантовић: Па значи није нешто упадљиво не знам.

Адвокат Горан Нинић: Није нешто упадљиво.

Сведок Зоран Пантовић: Можда је то смеђе, можда.

Адвокат Горан Нинић: Хвала, немам питања више.

Председник већа: Добро. Има ли још?

Адвокат Небојша Перовић: Имам ја питања.

Председник већа: Добро, ево сад ћу колега, даћу вам, није проблем. Има ли још питања? Перовићу изволте.

Адвокат Небојша Перовић: Сведок је навео да је са путником у возу за кога каже да се презива Бабачић, да имају заједничког пријатеља на Златибору. Јел може да нам каже име тог заједничког пријатеља?

Сведок Зоран Пантовић: Да вам кажем, то је.

Адвокат Небојша Перовић: Колико дуго познајете тог пријатеља на Златибору?

Сведок Зоран Пантовић: Сад ћу да вам кажем, он на жалост није жив, настрадао је.

Адвокат Небојша Перовић: Колико дуго познајете тог пријатеља на Златибору?

Сведок Зоран Пантовић: Па знао сам га у време кад сам студирао јер сам се дружио са његовим братом.

Адвокат Небојша Перовић: Па колико дуго, значи једно 20 година, јел тако отприлике?

Сведок Зоран Пантовић: Па не, за време студирања имао сам тог другара и....

Адвокат Небојша Перовић: Па добро, значи да га знате 20 година, јел тако?

Сведок Зоран Пантовић: Не 20.

Адвокат Небојша Перовић: Па колико сте имали година у возу кад сте били?

Сведок Зоран Пантовић: Које је то године?

Адвокат Небојша Перовић: '92.

Сведок Зоран Пантовић: '93., година, колико сам мого ја, значи '58. годиште, значи дође око...

Адвокат Небојша Перовић: И прошло је 20 и 35 значи неких 15 година сте познавали тог човека на Златибору, тог нашег заједничког пријатеља?

Сведок Зоран Пантовић: Да вам кажем, тог нашег пријатеља.

Адвокат Небојша Перовић: А који локал је држао тај ваш заједнички пријатељ на Златибору?

Сведок Зоран Пантовић: Да вам каже, рецимо ради се о...

Адвокат Небојша Перовић: Који локал је држао ваш пријатељ на Златибору?

Сведок Зоран Пантовић: Неки кафић је то био.

Адвокат Небојша Перовић: А који, како се зове?

Сведок Зоран Пантовић: Не знам, не знам. Па је била прича где су били...

Адвокат Небојша Перовић: А колико сте дуго били ви у возу, путовали са Бабачићем пре него што сте стигли у Штрпце?

Сведок Зоран Пантовић: Па ја сам ушо у Пожегу, у станици Пожега.

Адвокат Небојша Перовић: И колико има од Пожеге до Штрпца?

Сведок Зоран Пантовић: Е сад дал сам одма ушо ту и сео, не знам, вероватно, али врло брзо сам.

Адвокат Небојша Перовић: Колико има временски?

Сведок Зоран Пантовић: Колико има, не знам ни ја, вероватно педесетак...Од Пожеге?

Адвокат Небојша Перовић: Да.

Сведок Зоран Пантовић: Има не знам једно...

Адвокат Небојша Перовић: Сат времена?

Сведок Зоран Пантовић: Па...

Адвокат Небојша Перовић: 45 минута?

Сведок Зоран Пантовић: Туда негде има сигурно.

Адвокат Небојша Перовић: И нисте сигурни да сте све време били у купеу јел тако?

Сведок Зоран Пантовић: Не, јесам био сво време у купеу.

Адвокат Небојша Перовић: А како су се звали ови други....Па сад сте рекли да нисте сигурни дал сте одма сели.

Сведок Зоран Пантовић: Кад сам ушао у Пожегу вероватно нисам оног момента сео, али сам сео...

Адвокат Небојша Перовић: А како су се звали ови други путници у купеу, да ли се сећате?

Сведок Зоран Пантовић: Не знам, не знам,

Адвокат Небојша Перовић: А како објашњавате то да се не сећате имена заједничког пријатеља а сећате се имена путника из купеа?

Сведок Зоран Пантовић: Да вам кажем ради се о заједнички пријатељ је држао кафић, ја сам њега познавао за време кад сам ја студирао, то је период био '77-'82.

Адвокат Небојша Перовић: А како објашњавате да се не сећате имена заједничког пријатеља, али сећате се имена човека кога сте познавали 20 минута можда?

Сведок Зоран Пантовић: Па ја се сећам, звао се дечко Гајо Катић, тај који је држао кафић.

Адвокат Небојша Перовић: А сад сте се сетили.

Сведок Зоран Пантовић: Па не сад, ја тог човека знам, знао сам, он је настрадао.

Адвокат Небојша Перовић: Да вас питам, када први пут ви дајете неком изјаву везано за догађај у возу?

Сведок Зоран Пантовић: Шта?

Адвокат Небојша Перовић: Први пут када дајете неком изјаву, које године, да ли се сећате и коме?

Сведок Зоран Пантовић: То је било те исте године, али је негде било љетни период.

Адвокат Небојша Перовић: А коме?

Сведок Зоран Пантовић: Радило се о неком инспектору, мислим да ли је Ђорђевић.

Адвокат Небојша Перовић: Из ког СУП-а?

Сведок Зоран Пантовић: Мислим да је Ужице.

Адвокат Небојша Перовић: Ужице. Па јесте ли ви ишли тамо давали изјаву или?

Сведок Зоран Пантовић: Ишо сам давао изјаву, дошо је по мене кући, онда смо дали изјаву, па је после тога је био нешто се присетио поново, не знам ни ја, кући дошо, поставио пар питања.

Адвокат Небојша Перовић: Па јесте га ви питали тада да ли се сећате, како он то баш зна да сте ви били у возу?

Сведок Зоран Пантовић: Па сад ја не знам како је он дошао до тих података да сам ја био у возу.

Адвокат Небојша Перовић: Јесте ли ви негде причали, пријавили, ја сам путник воза тог и тог и тако даље?

Сведок Зоран Пантовић: Ко је њему не знам рекао, али било је ту још рецимо и један мој колега из фирме где смо радили, исто је био у том возу, он сада није исто жив, Никшић Вук. Он је био ја мислим са овим да ли се звао Ферзија, пошто је радио тај Ферзија исто у фирми где сам ја.

Адвокат Небојша Перовић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Хвала Перовићу. Има ли још неко од бранилаца питања? Има ли неко од оптужених питања за овог сведока? Да ли има пуномоћник оштећених можда питања? Немате. Јел то све? То је. Ви сте тражили трошкове, долазили сте 11.06., и данас сопственим возилом јел тако. То је одакле од Пријепоља до Београда и натраг?

Сведок Зоран Пантовић: Јесте.

Председник већа:

Сведок тражи трошкове за долазак у суд сопственим возилом и то за 11.06.2019. године на име горива у износу од 9.998,00 динара, и за данашњи долазак и повратак од Пријепоља до Београда у износу од 10.879,00 динара, па се сведоку досуђују трошкови на име горива за долазак од 11.06.2019. године у износу од 9.998,00 динара и за данашњи долазак од Пријепоља до Београда и натраг у износу од 10.879,00 динара, укупно у износу од 20.877,00 динара.

Добићете ове трошкове са овом нашом службом за сведоке. Хвала вам лепо, личну карту сам вам вратила можете ићи.

Сведок Зоран Пантовић: Важи, хвала, довиђења.

Председник већа: Пријатно. Значи овако данас нам нису дошли сведоци овај Митрашиновић Дамљан, који је оправдао изостанак, односно његова жена нам је послала поднесак, спреман је да дође следећи пут и није дошао сведок Коковић Милан. Њих ћемо позвати још једном следећи пут, а затим још одређене сведоке, ја ћу сад диктирати на записник односно на транскрипт ви ћете имати кога зовемо, а ево можете и да пишете.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи се главни претрес одлаже, а наставак се заказује за **28. и 29. октобар 2019. године у 09.30 часова, судница број 2.**

За 28. октобар 2019., зовемо сведоке Радомировић Љубишу, Вуковић Горана, Газдић Мирослава, Цвијетић Ненада, Матовић Љиљану и Митрашиновић Дамљана. То је овај Митрашиновић што је данас требао да дође.

За 29. октобар зваћемо сведоке Ичагић Слободана, Симовић Војка, Јешић Радојка, Буквић Горана, Перишић Риста, Дуловић Милана и позваћемо још једном овог Коковић Милана из Пријепоља који данас није дошао. Значи зваћемо ових шест сведока једном, седам други дан па ћемо видети ко ће доћи а после ћемо се даље договарати јер имамо још сведока.

Овако за 28. октобар Радомировић Љубиша, Вуковић Горан, Газдић Мирослав, Цвијетић Ненад, Матовић Љиљана и Митрашиновић Дамљан.

За 29. октобар Ичагић Слободан, Симовић Војко, Јешић Радојко, Буквић Горан, Перишић Ристо, Дуловић Милан и Коковић Милан.

То ј све. Ево сад ме сарадница обавештава Газдић Мирослав је преминуо, мислим да имамо неко, да смо добили јер смо га звали, или од поште, ево управо од поште, Газдић то да знате, то је за 28., ево каже преминуо пише, ето да знате, јер смо њега звали раније. То је све.

Довршено у 11.25 часова.

Записничар

Председник већа-судија